

Sygn. akt: I C 145/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Katarzyna Sztymelska
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 390,45 (sto dwadzieścia tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt ⁴⁵/100) złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym i nie wyższych niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 marca 2016 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8 268 (osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR del. Katarzyna Sztymelska

Sygn. akt I C 145/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 120 390,45 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Uzasadniła, że pozwana dnia 29 sierpnia 2014r. zawarła z (...) umowę kredytu - (...) nr (...) zmienioną porozumieniem w sprawie spłaty zadłużenia nr (...) z dnia 3 kwietnia 2015r. W związku z zaprzestaniem przez pozwaną terminowej spłaty kredytu, Bank w dniu 20 sierpnia 2015r. dokonał wypowiedzenia umowy, a dnia 5 stycznia 2016r. skierował do pozwanej kolejne wezwanie do zapłaty.

Pozwana D. W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 9 maja 2016r. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. Zdaniem pozwanej Bank niesłusznie dokonał wypowiedzenia umowy kredytu nie zważając na okoliczność, iż fakt zaprzestania wykonania zobowiązania w postaci spłat rat pożyczki wynika z wypadku jakiemu uległa pozwana. D. W. dalej wywodziła, iż strona powodowa wypowiadając umowę nadużyła przysługujące jej prawo podmiotowe, ponieważ nie uwzględniono sytuacji życiowej pozwanej będącej osobą

w starszym wieku, która nadto uległa poważnemu wypadkowi. Zdaniem pozwanej strona powodowa nie wykazała również wysokości roszczenia przede wszystkim w zakresie odsetek umownych.

Sąd ustalił:

Pozwana zawarła w dniu 29 sierpnia 2014 roku z (...) z siedzibą w W. umowę (...) nr (...). W umowie wskazano, że wysokość kredytu na dzień zawarcia umowy wyniosła 115.151,51 zł. W treści umowy zawarto zapis, że w przypadku braku na rachunku środków, które mogą zostać pobrane na spłatę zadłużenia w terminach spłat określonych w niniejszej umowie lub braku spłaty następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia powstałe zadłużenie traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane, w tym kwota kapitału/rata kapitałowa jako kapitał przeterminowany. Wysokość stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego kredytu jest równa stopie odsetek maksymalnych. Na dzień zawarcia umowy maksymalna wysokość odsetek wynikająca z czynności prawnej, w tym wysokość stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego kredytu, jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 26 ust. 1 i 2 umowy).

(dowód: umowa (...) z dnia 29 sierpnia 2014r. – k. 7-12)

J. W. dnia 2 marca 2015r. zwróciła się do powódki z prośbą o prolongatę spłaty pożyczki w związku z zaległością w spłacie przypadającą na dzień 17 lutego 2015r. wskazując, iż uległa wypadkowi. Bank w odpowiedzi na wniosek powódki wskazał na możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji zadłużenia polegającej na wysłużeniu okresu kredytowania z jednoczesnym zawieszeniem płatności rat kapitałowych. Dnia 20 marca 2015r. J. W. złożyła wniosek o restrukturyzację zadłużenia, w wyniku którego dnia 3 kwietnia 2015r. pomiędzy stronami doszło do zawarcia porozumienia w sprawie spłaty zadłużenia Nr (...). Z treści porozumienia wynika, iż zadłużenie pozwanej na dzień zawarcia umowy wynosi łącznie 111.112,72 zł (kapitał 108.680,16 zł, odsetki 2.432,56 zł) Strony uzgodniły, iż w przypadku braku spłaty w terminach spłat określonych w Porozumieniu powstałe zadłużenie traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane, a od kapitału przeterminowanego Bank będzie pobierał odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego.

(dowód: Porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia z dnia 3 kwietnia 2015r. k. 4-6, pismo powódki z dnia 2 marca 2015r. (k. 125) odpowiedź Banku z dnia 1 marca 2015r. k. 126, wniosek o restrukturyzację k. 127-129).

Stosownie do wyciągu z ksiąg (...) nr (...) na dzień 15 marca 2016r. figurowało w nich zadłużenie J. W. z tytułu umowy (...) Nr (...) na kwotę 120.390,45 zł na które składa się kapitał 108.680,16 zł oraz odsetki umowne 11.710,29 zł. Odnoście odsetek umownych kwota naliczonych odsetek od zadłużenia nieprzeterminowanego wynosiła 8.705,84, a kwota naliczonych odsetek od zadłużenia przeterminowanego wynosiła 3.004,45 zł czyli łącznie 11.710,29 zł.

(Dowód: wyciąg z ksiąg (...) nr (...) na dzień 15 marca 2016r. k. 3, rozliczenie zadłużenia z tytułu umowy pożyczki ekspresowej z dnia 3 kwietnia 2015r. k. 130),

Wobec zaległości w spłacie wymagalnych rat powódka pismem z 20.08.2015r. wypowiedziała umowę, stawiając należność w stan wymagalności. Pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności.

Powyższy stan faktyczny, wynikający z dowodowych dokumentów (wyciągu z ksiąg banku, umowy kredytu i porozumienia, wypowiedzenia umowy i zawiadomienia), nie był przez stronę pozwaną kwestionowany.

Wymienione dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, zwłaszcza że nie niekwestionowana ich żadna ze stron.

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o nazwie (...), która w istocie stanowi umowę kredytu, co bezpośrednio wynika z treści umowy. Bank stosownie do § 1 ust. 1,2 i 3 umowy z dnia 29 sierpnia 2014r. udzielił

pozwanej w istocie kredytu na zasadach art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe. Zgodnie z przywołanym przepisem przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Skorzystanie przez bank z uprawnienia kształtującego w postaci wypowiedzenia umowy kredytowej prowadzi do tego, iż po upływie terminu wypowiedzenia umowa kredytu ulega rozwiązaniu, a kredytobiorca ma obowiązek niezwłocznego zwrotu niespłaconej części kredytu wraz z należnościami ubocznymi. Pozwana jako kredytobiorca ponosi odpowiedzialność za zobowiązanie wynikające z zawartej umowy.

Zgodnie z art., 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Do przesłanek odpowiedzialności kontraktowej należy zatem zaliczyć: niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania), fakt poniesienia szkody, związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Domniemuje się odpowiedzialność dłużnika. To na dłużniku spoczywa ciężar dowodów na okoliczność wykonania zobowiązania lub też braku odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Okoliczności faktyczne, stanowiące podstawę powstania roszczenia, jak i jego wysokość i wymagalność (skuteczność wypowiedzenia) nie były kwestionowane.

Zarzut pozwanej dotyczył w istocie nieuwzględnienia przez bank trudnej sytuacji życiowej powódki w związku z przebyłym wypadkiem, który pozostaje bez wpływu na zobowiązanie względem powodowego banku, tym samym nie mógł być wobec powódki skuteczny. Należy wskazać, iż bank przychylił się do wniosku pozwanej o restrukturyzację kredytu z dnia 29 sierpnia 2014r., co J. W. motywowała stanem zdrowia i zawarł dnia 3 kwietnia 2015r. porozumienie. Pozwana nadal nie spłacała zadłużenia co ostatecznie skutkowało wypowiedzeniem umowy.

Odnosząc się do dalszych twierdzeń sprzeciwu należy wskazać, iż poza ogólnikowym sformułowaniem, iż „nie wiadomo skąd odsetki umowne ukształtowały się na poziomie 11.710,29 zł” pozwana nie postawiła żadnego konkretnego zarzutu. Należy bowiem wskazać, iż zasady naliczania odsetek umownych zostały określone w umowie oraz porozumieniu na poziomie czterokrotności stopnia kredytu lombardowego NBP, od kapitału przeterminowanego (§ 4 porozumienia). Bezsparnie na dzień zawarcia między stronami porozumienia 3 kwietnia 2015r. kwota zaległości z tytułu odsetek już wynosiła 2.432,56 zł, a z tytułu kapitału 108.680,16 zł. Tożsama kwota kapitału wynika z wyciągu bankowego powódki (k. 3) i stanowi przedmiot żądania pozwu (108.680,16 zł) powiększony o odsetki umowne (11.710,29 zł). W kwestii odsetek umownych strona powoda dowodami z dokumentów – wyciągiem z ksiąg bankowych z dnia 15 marca 2016r. oraz rozliczeniem zadłużenia (k. 130) wykazała, iż na sumę żądanych odsetek umownych 11.710,29 zł. składa się kwota naliczonych odsetek od zadłużenia nieprzeterminowanego - 8.705,84 oraz kwota naliczonych odsetek od zadłużenia przeterminowanego - 3.004,45 zł. Powyższych dokumentów pozwana nie kwestionowała.

W tych okolicznościach Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwoty objęte pozwem.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 w zw. z art. 482 kc, za datę początkową uznając – zgodnie z żądaniem pozwu – datę wniesienia pozwu – tj. 17.03.2016r.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanej jako strony przegrywającej na rzecz powódki kwotę 7200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powiększoną o opłaty o pełnomocnictwo 68 zł, a także zwrot opłaty od pozwu.